

befalingsmænd og menige. Efter justitsministerens oplysning er det pågældende forhold (befalingsmand-menig) imidlertid allerede dækket af § 225, stk. 1, jfr. § 220, efter hvilke den, der skaffer sig et homoseksuelt forhold ved groft misbrug af partnerens tjenstlige eller økonomiske afhængighed, uden hensyn til alder straffes med fængsel indtil 1 år og indtil 3 år, hvis partneren er under 21 år.

Udvalget har diskuteret de konsekvenser, som en ophævelse af straffelovens § 230 vil få for det forsorgsmæssige arbejde blandt homoseksuelt prostituerede. Udvalget er enig med justitsministeren i, at det er uheldigt at benytte straffeloven som et middel til at etablere kontakt med et forsorgsklientel, som man ønsker at hjælpe, men hvis adfærd man ikke ønsker at straffe. Udvalget er af den opfattelse, at børne- og ungdomsforsorgsloven giver gode muligheder for indgriben over for unge under 18 år, og at en flytning af tyngdepunktet i forsorgsarbejdet fra politiet til børneforsorgsmyndighederne er principiel rigtig. Man vil dog fremhæve, at politivedtægterne stadig kan danne grundlag for en afhøring, hvorved en kontakt til børne- og ungdomsforsorgen formidles.

Udvalget har med ministeren for familiens anliggender drøftet mulighederne for på grundlag af reglerne om børne- og ungdomsforsorg at sætte et forsorgsarbejde i gang blandt unge homoseksuelt prostituerede. Ministeren har over for udvalget erklæret sig villig til at sætte et sådant opsøgende og behandlende arbejde, baseret på *et antal socialt pædagogisk uddannede personer* i gang, såfremt der bliver givet de nødvendige bevillinger. Da det ved ophævelsen af § 230 bliver nødvendigt at reorganisere forsorgsarbejdet over for dette særlige klientel, skal udvalget anbefale, at der bliver givet de nødvendige bevillinger til dette arbejde.

Udvalget har indgående diskuteret den foresåede afkriminalisering af utugtige skrifter. Ud fra principielle synspunkter om litterær ytringsfrihed og borgernes læsefrihed, det ønskelige i en afdratisering af situationen omkring de pornografiske skrifter og de principielle retsplejemæssige vanskeligheder, der har været ved administrationen af den nugældende bestemmelse, er

udvalget enig om, at den nugældende bestemmelse om pornografiske skrifter bør ophæves.

Udvalget har specielt diskuteret, om det var muligt og ønskeligt at finde frem til et snævrere pornografibegreb, der især ramte skrifter med beskrivelser af grov sadisme eller anden grov perversitet. Meningen har herom været delte. Det har været gjort gældende, at en ophævelse af den nugældende bestemmelse vil kunne medføre, at et stort antal bøger med beskrivelser af perversiteter af ekstrem karakter kommer på markedet, og at det derfor ville være betænkeligt at opgive enhver mulighed for indskriden. Herimod er det gjort gældende, at enhver afgrænsning vil kunne medføre, at den ønskede afdratisering af situationen ikke opnås, idet visse forlag vil kunne have en reklamemæssig interesse i at lægge udgivelser i et nyt grænseområde. Hvis situationen omkring disse udgivelser derimod bliver fri for sensationer, kan man formentlig gå ud fra, at sådanne bøger kun vil få ringe udbredelse. Hertil kommer, at de principielle synspunkter vedrørende trykke- og læsefrihed, der er anført mod den gældende regel, vil kunne gøres gældende også over for et nyt straffekriterium, samt at administrationen af en ny regel vil indebære endog øgede vanskeligheder. Straffelovsrådets flertal har i betænkningen om pornografi (side 59) udtalt, at det kan ventes, at udviklingen efter en ophævelse af straffelovens forbud mod pornografiske skrifter vil blive fulgt med opmærksomhed, og at spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af en forbudsregel vil blive taget op til fornyet behandling, hvis erfaringerne giver anledning dertil. I tilknytning hertil ønsker udvalget at understrege betydningen af, at man særlig har opmærksomheden henvendt på, om ophævelsen af den nævnte forbudsregel fører til en øget udbredelse af skrifter med skildringer af sadisme eller andre grove seksuelle perversiteter.

Udvalget har endvidere overvejet, om det var muligt at indsætte en særlig regel om straf for eksport af pornografi til lande, hvor der er forbud mod pornografi. Baggrunden herfor er, at der fra visse sider er udtrykt bekymring over for den skade, som Danmarks anseelse kan lide ved, at vi i for høj grad bliver kendt som storeksporthør af porno-